

klæder den saamænd det ærede Medlem endnu ringere; thi Udtalelsen vilde uden denne Forklaring dog have været fremsat med en vis Aabenhed, medens den Maade, hvorpaa den nu forklares, er af den sædvanlige utiltalende Art, den, som anvendes, naar man ikke selv vil staa inde for noget, men dog ønsker, at andre skal tage det op i den bedst mulige Mening. Dertil vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem har ikke Ret til at udtale dette. Det ærede Medlem ved for det første, at der har været givet Rigsdagen Lejlighed til i fortrolige Møder og Landstinget i et lukket Udvalgsmøde at begære enhver ønskelig Oplysning. Det ærede Medlem ved dernæst, at han kunde have faaet en Undersøgelse foretaget af de 12 Medlemmer, som sad sammen med Regeringen inde i Værelset bag ham, at en saadan Undersøgelse vilde have kunnet gennemgaa enhver Enkelthed og derved gøre det klart, at alle Hovedmomenter i denne Sag er fremlagte. Og hvis det ærede Medlem vilde have støttet den Tanke, som har været fremme fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs), om, at dette høje Ting skulde nedsætte en parlamentarisk Kommission til denne Sags Undersøgelse, vilde han ikke have mødt nogen Modstand fra Regeringens Side, tværtimod, man vilde med Glæde have søgt Sagen løst paa den Maade, at Landstinget tilvejebragte en Kommission, hvorigennem den havde Lejlighed til paa den særlig betryggende, af Grundloven foreskrevne Maade at skaffe sig enhver Oplysning, som det i denne Sag kunde ønske baade fra Embedsmænds og privates Side. Men man har ikke villet dette, fordi man har lænket sig til den Politik, som ender i det Forslag til Dagsorden, der her foreligger. Til denne Undersøgelse — som det ærede Medlem sagde: med givet Resultat — har jeg tilladt mig sammen med mine Meningsfæller at anvise en Bro. Jeg tror ikke, jeg betegnede den som en hæderfuld Bro, men som en Bro, ad hvilken de Herrer med Ære kunde gaa, og for ikke at sige for meget skal jeg nøjes med at sige: en Bro, ad hvilken de Herrer med større Ære kunde gaa end ad en Skinundersøgelss Bro. Jeg tror ikke, det lykkes at hæve op til de Højder af Sandhedskærlighed, paa hvilke et Medlem, som sidder der (Juel), i dette Øjeblik befinder sig, den Vej, at sige: Lad os blive enige om at foretage en Undersøgelse, om hvis Resultat vi paa Forhaand er sikre, men som naturligvis overfor Vælgerne maa se ud, som om den er en Undersøgelse! Jeg tror ikke, det kan lykkes

at finde denne fra et Standpunkt til et andet førende Bro oppe i de Højder, hvorpaa dette ærede Medlem befinder sig. Til dette ærede Medlem vil jeg tillade mig at sige, at naar han siger, at der her i Verden er to Magter, som kæmper, Sandhed og Løgn, er det rigtigt, men han glemmer, at der er ogsaa en tredje, som har et stort, et uhyre Kobbelt af Tilhængere, og det er Hykleriet.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sagde, at han ikke ønskede at gaa til Vælgerne forud, saaledes som vi mente, man kunde gaa til dem, for det var ikke nogen rigtig Maade, at Vælgerne saaledes fik denne vanskelige Sag til Afgørelse, og saa Rigsdagen bagefter skulde tage sit Standpunkt. Naar det ærede Medlem siger en Sætning som denne, glemmer han jo, at han for lidt siden har fortalt os alle sammen, at Rigsdagen har taget sit Standpunkt. Han har sagt til os: Der er et overvældende Flertal i begge Rigsdagens Ting for denne Sag. Rigsdagen har altsaa taget sit Standpunkt — det ved vi efter at have hørt det ærede Medlem forsikre det Gang paa Gang —, men det, Rigsdagen her, under Anførsel af nogle, siger, er dette: Vi føler os ikke kompetente til at udføre vort Standpunkt i denne Sag. Overfor dette er det, jeg siger: Naar Rigsdagen har taget sit Standpunkt, men ikke anser sig for kompetent til at udføre det, paa Grund af at der er kommet saa mange ny Vælgere, er det netop Vejen at sige: Vælgere, sig os jeres Standpunkt, og naar I har stemt over denne Sag, og vi ser, at der i Folket er et uhyre Flertal for den —, hvilket det ærede Medlem og jeg tror, der er —, ja, saa er Rigsdagen kompetent til at udføre det Standpunkt, den forlængst har taget.

Det ærede Medlem siger, at der er ingen Sikkerhed for Vælgernes Stilling. Nej, det er naturligvis sandt, fuld Sikkerhed, den samme Sikkerhed som med Hensyn til Rigsdagens Stilling i denne Sag er der jo ikke med Hensyn til Vælgernes Stilling. Her kommer der et Moment, som jeg dog ikke kan undlade ogsaa at berøre, og det er: Hvorledes stiller de konservative Salgsmodstandere, som findes i denne Sal, sig i Grunden ved at votere for dette Forslag til Dagsorden og derigennem fremkalde et Valg? Saa har de ofret Øerne, saa er Sagen uigenkaldelig afgjort, det ved de. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har nede i Folketingssalen sagt, at naar han vender tilbage efter Valget, vil han stemme for Øernes Afstaaelse. Det ærede Medlem, som sidder derhenne, og som er Ordfører,